

הלכות משלוח מנות – סימן קמ"ד

- א.** חייב אדם לשלוח לחברו בפורים שתי מנות של שני מנות של שני מיני תבשיל, או שני מיני אכלין, או שתי מנות בשר, שנאמר: " ומשלוח מנות איש לרעהו".
- ב.** כל המרבה לשלוח מנות לחבריו, הרי זה משובח, שעל ידי כך הוא מרבה אהבה וחיבה בין אדם לחברו. מכל מקום, עיקר המצוה אינו אלא במשלוח מנות לאיש אחד.
- ג.** מעיקר הדין יוצאים ידי חובת משלוח מנות גם במשלוח בשר בהמה או עוף חיים.
- ד.** השולח לחברו מעות שאפשר לקנות בהם דברי מאכל, יש אומרים שאינו יוצא בזה ידי חובת משלוח מנות אלא כששלוח דוקא שני מיני מאכל.
- ה.** לכתחילה יש לשלוח את שתי המנות בבת אחת ולא בזה אחר זה, כי בזה חשיבותם ניכרת יותר. ומכל מקום, אם שלח לחברו מנה אחת ושוב שלח אליו אחריה מנה נוספת- יצא ידי חובה.
- ו.** זמן משלוח מנות הוא ביום פורים ולא בלילה, ולכן אם שלח מנות בליל פורים, לא יצא ידי חובתו, וצריך לחזור ולשלוח מנות ביום פורים.
- ז.** בנים ובנות הסמוכים על שולחן אביהם- כל שהגיעו למצוות חייבים במצוות משלוח מנות. וטוב לחנך את בניו שהגיעו לחינוך, במצות משלוח מנות.
- ח.** השולח מנת לקטן שלא הגיע למצוות, לא יצא ידי חובה, וצריך לחזור ולשלוח מנות לאיש גדול.
- ט.** טוב לקיים מצות משלוח מנות וכן מצות מתנות לאביונים קודם סעודת פורים, ומכל מקום מותר לטעום מיני מזונות או מיני פרות קודם משלוח מנות.
- י.** השולח מנות לחברו בעילום שם, יש אומרים שלא יצא ידי חובתו, ולכן יחזור וישלח, שידע המקבל מי שלח אליו המנות.

